

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 24 березня 1983 року

№ 36 (3232).

Ціна 2 коп.

Рими
весняного
поля

ФОТОРЕПОРТАЖ

ПІСНІ ДЛЯ СІВАЧІВ

І все-таки сніпотики
праві: березень — місяць
контрастів.

Десь о десятій ранку
крізь густий туман про-
глянули перші сонячні
промені. «Буде погода. Сі-
ятимемо», — вирішив про-
себе відділковий агроном
Засиль Скалярєвський. А
хлопцям скомаундував:

— Лаштуйтеся у путь.

Бачив, як зраділи ті, за-
мегушилися біля сівалок.
Молоді. Він і сам колись
петерлячим був, все «у
білі» рвався, як підходили
жива чи інша гаряча
кампанія. А в парткомі ви-
рішили інакше: місне сек-
ретаря комсомольської ор-
ганізації не за штурвалом
комбайна, не на тракторі.
Він повинен згуртувати
молодь.

Василь Іванович (так
його нині тепер величають)
нагнали в ушко зміняти
відпочинок механізаторів.
І, побачивши Віктора Ро-
манюка — нинішнього за-
ступника молоді колгоспу, по-
думки позавдрили йому: «А
Віктор молодець, свого
доброго працівника на
сівалках».

Та радість механізаторів
тракторної бригади № 1
колгоспу імені Суворова
була недовгою: пішов
дош. Недовго він тривав,
а клопотів завдав чимало.
Довелося сіябу гороху
відкласти на післяобідню
пору.

На знімках: угорі (зліва направо) — молоді
сівалки, члени комсомольсько-молодіжної екі-
пажі Володимир ЛУЦЕНКО та Анатолій СКУБКО; якість
сіяби перевіряє агроном В. І. СКАЛЯРЄВСЬКИЙ; секрет-
ар комсомольської організації колгоспу Віктор
РОМАНЮК; внизу — сівальний агрегат за роботою.
Фото В. ГРИБА.

Сівалки постійно
якусь мить на краю лану
і рушили в загінку. Не-
кваліфіковано, але щиро,
якось урочисто.

— Перший вихід у поле
завжди найдуше хвилює,
— розповідає Віктор Ро-
манюк.

Дружно працювали того
дня комсомольсько-моло-
діжні сівальні екіпажі. На
першому сіяли «шведи»,
як жартома називають їх
механізатори — електричні
колгоспу комсомольці Во-
лодимир Луценко, Віктор
Іванченко та молодий агро-
ном Анатолій Скубко.

Целесо давалися перші
гектари на сіббі гороху. І
все ж до вечора сівальні
агрегати рапортували:
зміну норму виконано!

— Якщо й падали пра-
цюватимуть так хлопці —
днів за два з сібною ярих
управимось, — задоволено
мовив В. І. Скалярєвський.

А як почало сугутити, за-
нітали на польовий стан
агрібригада на чолі із за-
ступником ізубом Володи-
миром Волкотрубом. Він,
до речі, теж працює сі-
валками на одному з агре-
гатів у тракторній бригаді
№ 2.

І полинали над розмовою
шумом пісні. Про вес-
ну, про врожай, про шаст-
тя.

М. ЧЕРНЕНКО,
спецкор «Молодого
комуніста».
Бобринецький район.

ПРЕС-ЦЕНТР ПОВІДОМЛЯЄ:

Компаніївка

Рекордного виробітку на сіббі ранніх зернових
досяг комсомольсько-молодіжний екіпаж колгоспу
імені Петровського. За світловий день тракторист
Павло Дубина разом із сівалками Анатолієм
Маніком, Олександром Куніренком та Іваном
Демченком упрорав 49-гектарну площу.

На честь передового екіпажу піднято колгосп-
ний прапор трудової слави.

Господарство першим у районі справилося і
сібною ярих.

Олександрівка

На передпосівному обробітку ґрунту в колгоспі

імені Ульянова по-ударному трудяться комсомоль-
ні Олександр Знатков та Анатолій Барабуля. Во-
ни очолюють колгоспне соціалістичне змагання
орачів. А на сіббі ячменю найвищих виробітків
добиваються Олександр Добролюбовський і Миха-
ло Рафальський.

Гайворон

По 20—22 гектари щодня засівають ячменем
молоді механізатори колгоспу імені Шевченка
Юрій Вранш та Едуард Марченко. Безперерйну
роботу їхнього агрегата забезпечують комсомоль-
ці Сергій Трохимчук та Сергій Марчук. Трактори-
ми Т-150 вони проводять передпосівну культи-
вацію ґрунту.

У районі працює 12 комсомольсько-молодіжних
сівальних екіпажів.

ПІД ЗНАКОМ ЄДНОСТІ

ПОКОЛІНЬ

пройшов 19 березня в обласному центрі комсомоль-
сько-молодіжний суботник, присвячений 60-річчю ут-
ворення Кіровоградської міської комсомольської ор-
ганізації. В ньому взяли участь близько 64 тисяч мо-
лодих виробничників, студентів і школярів.

Про те, як проходив суботник на головному під-
приємстві виробничого об'єднання «Друкмаш», роз-
повідь нашого кореспондента.

Ще за годину до почат-
ку зміни почав роботу за-
водський радіовузл. Дз-
леко за «мехі» підприсм-
ва линули бадьорі моло-
дітні пісні, створюючи
піднесений святковий на-
стрій.

Перед початком зміни
на прохідній — члени ко-
мітету комсомолу «Друк-

машу» і штабу по підго-
товці та проведенню су-
ботника. Потиски рук, ві-
тання з трудовим святом.
У кожного — емблема
«Комсомолу Кіровогра-
да-60».

Серед юнаків і дівчат в
одному багатолюдному
потопі — наставники, ве-
терани праці. В оголошен-

нях, вивішених штабом
кілька днів тому на про-
хідній, у кожному цеху,
були такі слова: «Запро-
шуємо комсомольців усіх
поколінь». І старші тоза-
риші жваво відгукнулися
на це звернення. Уже в
першій «блискавці» штаб
інформувал: на суботник
вийшли 2373 чоловіки, з
них 818 — комсомольці.
Промовисте свідчення єд-
ності поколінь, вихованих
Ленінським комсомолом!

Пів на восьму ранку. До
початку зміни півгодини, а
суботник уже почався.
Першими приступили до
роботи трудівники цеху
холодного штампування
№ 02. Злагоджено діяли
члени цехового штабу. Ро-
бітники одразу взяли та-
кий темп, що їм, а особ-
ливо Ніні Миронченко,
котра відповідала за ви-
пуск «блискавок», довело-
ся докласти чимало зу-
силь, щоб встигати опера-
тивно висвітлювати хід
змагання між бригадами
та окремими виробнични-
ками за успішне викона-
ння взятих на цей день зо-
бов'язань.

До дев'ятої години ран-
ку зі своїми завданнями
справилися слюсар-інстру-
ментальники М. Гречан-
ський та слюсарі-наладчики
Ю. Колесник, І. Скоков,
А. Пирліх, С. Кожан. Вони
забезпечили надійну ро-
боту устаткування, підго-
тували необхідні преси на
понеділок.

З випередженням пра-
цювали штампувальники.
Так, Лілія Василівна Тара-
сенко та її колишня уч-
ниця Олена Лебідь, а та-
кож Світлана Мазура і Те-
тяна Савченко вже до де-
сятої години виконали до
50 процентів особистих
завдань.

Тоді ж я поцікавився, як
ідуть справи в сусідніх
бригадах. І виявилось —
теж успішно. Приміром, у
КМК Ігоря Скокова зали-
шилося обробити кілька
деталей на заключних опе-
раціях. Слюсарі-наладчи-
ки, в тому числі і сам
бригадир, давно справили-
ся зі своїми завданнями і
прийшли на поміч штам-
пувальникам.

— Нашу бригаду, —
розповів І. Скоков, — ми-

нулого року було майже
повністю поновлено. Ді-
зача ще не мають достат-
нього досвіду. Тому готу-
валися до суботника ду-
же ретельно. Думаю,
сьогодні не одна з них пе-
ревершить особистий
рекорд продуктивності
праці. Насамперед це
стосується комсомолки
Надії Черепанової, котра
впевнено виходить на ру-
бежі передовиків.

Побував у цеху № 23,
де сходять з конвейера
друкарська машинка «Ят-
рань». Дізнався, що при
завданні на суботник 120
машин вже до одинадця-
тої години їх було складе-
но і підготовлено до від-
правки близько двохсот.

Звичайно, не всі деталі
та вузли, виготовлені того
дня, були вкладені в ці
машини. Значна частина
стане заділом на майбутнє.
Та, власне, справа не
тільки у кількості виріб-
леної продукції. Головне,
що збагачуються славі-
патріотичні традиції ко-
сомольських поколінь.

В. РАЦА.

Понад 2700 студентів
Кіровоградського педаго-
гічного інституту імені
О. С. Пушкіна взяли участь
у міському комсомольсько-
молодіжному суботнику.
Частину їх була зайнята
на панчішній фабриці та
головному підприємстві
виробничого об'єднання
по сівалках «Червона зір-
ка», решта — на благоу-
стрій території та роботах по
дрібному ремонту аудито-
рій і гуртожитків.

Комсомольсько-молодіж-
ний суботник, присвячений
ювілею міської комсомоль-
ської організації, прохо-
дить на «Червоній зірці» у
два етапи: 19 та 26 берез-
ня. Значний обсяг робіт
виконала зміна, яка пра-
цювала минулої суботи.
Крім випуску додаткової
продукції, вона впорядко-
вувала парк імені Крюко-
ва, стадіон. Працівники
проектного конструкторсь-
ко-технологічного інститу-
ту трудилися на будівницт-
ві інженерно-лабораторно-
го корпусу.

На першому етапі в су-
ботнику взяли участь
близько п'яти тисяч чоло-
вік, в тому числі 938 ко-
сомольців. Майже стільки
ж трудівників вийде на
роботу й наступної суботи.
У фонд одинадцяті п'я-
тиріччя комсомольська
організація «Червоної зір-
ки» внесе чотири тисячі
наробованців.

Вітриль

Сторінка для старшокласників

№ 3 (22)

О.Л.І. заходить мона про господарське станлення до державного майна, кожен розуміє, що ця якість потрібно прищеплювати ще з дитинства. З дитинства виховується і повага до праці батьків, уміння дорожити і розумі-

Два рази на місяць поєднати бережливих, які створюють у кожному класі, роблять рейди по перевірці стану підручників, деякі з них ремонтуються, підклеюються. Велику користь приносять і бібліотечні уроки, які веде

Можливо, не кожен знає, що 10 тонн металобрухту — це десять сільськогосподарських машин. І що на виготовлення лише одного підручника для всіх шкіл країни потрібно вирубати більше семи тисяч ялин. Школярям Користівської школи це відомо. І лише в минулому році вони здали 32 тони металолому (при плані 12 тонн) та 6 тонн макулатури (при плані 3 тони).

КОМСОМОЛ — СІЛЬСЬКІЙ ШКОЛІ

МАЙБУТНЄ РІДНОГО СЕЛА

На початку нинішнього навчального року в Аі-жамській середній школі було створено комсомольський педагогічний загін. У його складі — молоді колгоспники і педагоги Аджамки.

Ми працюємо з учнями за місцем проживання, організовуємо відпочинок своїх підшефних. Так, часті гості у 7 «А» та 9 «Б» класі Галина Копійка і Валентина Михайлюк — вихователі дитячого садка колгоспу імені Ватутіна. А восьмикласники завжди разі зустрічаються з молодим бібліотекарем колгоспу «Росія» Лідією Щербинною. Цікаво пройшов урок профорієнтації, підготовлений нею разом з учнями 8 «Б» класу. Нещодавно хлопці і дівчата зустрілися з секретарем парткому

колгоспу «Росія» О. Г. Цикалюком, ветеринаром О. Ф. Олійником, зоотехніком М. Х. Саденко та телятницею Р. І. Жученко. Старші товариші сказали, що від випускників залежить майбутнє рідного села.

Спільні рейди-перевірки постів бережливих, боротьба за розумне використання матеріальних цінностей, організація цікавого дозвілля — ось далеко не повний перелік роботи членів нашого педагогу.

З. КРАВЧЕНКО,
комісар педагогу.
Кіровоградський район.

Позаду найскладніша, найвідповідальніша третя навчальна чверть. На зміну їй нарешті прийшли довгожданий весняні канікули. Юлі Лапай, десятикласниця, як не віриться, що це її останні шкільні канікули. Бути школяркою залишилося рівно 55 днів. А далі — перший крок у самостійне життя.

На знімку: відмінниця навчання, комсомолка 10 «А» класу Компаніївської СШ Юлія ЛАПЛАЙ перед початком класних антивоєнних комсомольських годин.

Фото В. ГРИБА

КОНСУЛЬТПУНКТ «ВІТРИЛ»

ЗАПИТУЙТЕ— ВІДПОВІДАЄМО

Восьмикласниця із села Мар'ївки Компаніївського району Людмила Череватенко хоче стати агрономом і запитує «Вітриль», де можна набути обрану спеціальність.

Повідомляємо, що в м. Бобринні є сільськогосподарський технікум, який приймає осіб з восьмикласною освітою і готує агрономів по захисту рослин. Адреса навчального закладу: 317220, м. Бобринець, вул. В. Пирка, 4.

Мешканка села Писпівки Петрівського району Наталка Аксютіна і восьмикласниця з Новоукраїнки Олена Бубнова цікавляться професією бібліотекаря.

В Олександрівському культосвітньому училищі (вул. Діброва, 47) можна набути цю спеціальність. Вступні іспити — з історії СРСР (усно), російської мови і літератури (твір).

«Я — семикласниця, живу в селі Дмитрівка Знаменського району. І хоча мені до закінчення школи ще далеко, вже зараз я вирішила стати вихователькою дитячого садка.

Олена МАЩЕНКО».

Подібний лист «Вітриль» одержали і від Світлани Деркач з Маловисіківського району.

Дівчата, ми раді за вас, за вашу впевненість у виборі майбутньої професії. Радимо вступати до Олександрівського педагогічного училища (вул. Діброва, 25).

Вступні іспити — з історії СРСР (усно), російської мови і літератури (твір). До училища приймають осіб із середньою освітою.

Ольга Мирончук з Новоукраїнського району, Валентина Яриш з Маловисіківського району, Л. Бурчик з Олександрії запитують, в якому навчальному закладі Кіровоградської області можна набути спеціальність швачки.

У Кіровоградському технічному училищі № 4 (вул. Гоголя, 79).

На нашу літеру, вам, друзі!

267

ЛИСТІВ НАДІЙШЛО НА АДРЕСУ

«ВІТРИЛ» З ЧАСУ ОСТАННЬОГО

ЇХ ВИПУСКУ

«...Все почалося з того, що старшокласники нашої десятирічки Інга Ярош, Вагим Черевашко, Тетяна Коліванова запропонували:

— Давайте доведемо, що вміємо грудитися. Нехай хлопці відпрацюють по 30 годин на підшефному олійекстракційному заводі, а дівчата — по двадцять годин у теплицях радгоспу «Зоря».

На відкритих комсомольських зборах улітку одноголосно підтримали пропозицію своїх ровесників, а зароблені гроші вирішили перерахувати до Радянського фронту миру.

З листопада минулого року хлопці відремонтували 2,5 тисячі дерев'яних ящиків. Дівчата вчаться вирощувати тепличні помідори, огірки, цибулю... Любов до землі, вміння по-господарськи ставитися до народного багатства прищеплює юним овочівникам завідувача теплицею Л. Ф. Чаплигіна.

Результати праці старшокласників вагомі. Їм назвали переможців соціалістичного змагання між комсомольськими класами — Олександр Кожин, Микола Шона, Володимир Рябцев, Гайна Анатоліївна, Ольга Чалова.

Ми пропонуємо всім старшокласникам шкіл міста та області підтримати нашу ініціативу — цілу уроків відпрацювати певну кількість годин на своїх підшефних підприємствах, у господарствах, — такого листа ми отримали від організатора позакласної роботи СШ № 14 м. Кіровограда В. С. ПРОЦЕНКА.

Восьмикласниця СШ № 2 м. Гайворона Тетяна ОСАУЛЯК повідомила про конференцію на тему «Заповіти Леніна про захист Батьківщини», що пройшла в школі напередодні 23 лютого.

Продовжують надходити відгук на огляд листів, опублікованих у «Вітриль» № 2 під заголовком «Нічим примитивним не вирізнялася».

Спасибі за листи учням десятого «Б» класу СШ № 17 м. Олександрії, старшокласниця із села Дмитрівки Знаменського району, Олені Синегуб, іншим авторам.

Чекаємо нових листів, друзі!

Т. КУДРЯ.

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Хто він, містер Ікс?

Недавно Центральне телебачення показало

фільм «Принцеса цирку». Голову роль у ньому

зіграв студент V курсу Московського інституту

міжнародних відносин Ігор Кеблукеш, який при-

їхав навчатися в СРСР із Праги. Увазі всіх, хто

надіслав «Вітриль» листи з проханням розкрити

про нього, пропонуємо зі скороченням розповідь

но користуватися тими матеріальними цінностями, що створюють дорослі. Якщо ще з молодшого шкільного віку і вдома, і у школі приділяти максимум уваги вихованню у дітей таких якостей, то в майбутньому можна сподіватися на відродження нації, — так вважають вчителі Користівської середньої школи імені А. Гайдара, що в Олександрійському районі.

Вже майже рік минуло з того часу, як тут відбулися комсомольські збори «Ти школи своєї господар», але учні швидко звиріють свої справи з їх рішеннями. Тоді було вирішено створити штаб і пости бережливих, підтримати почин Комішуватської і Богданівської середніх шкіл за бережливе ставлення до хлібопродуктів, шкільного майна.

Школярі включилися у огляд-конкурс «Живи, книго!», активно відгукнулися на звернення учнів-земляків продовжити життя шкільного підручника. Для школярів він сьогодні безплатний, але ж держава витрачає кошти на його виготовлення! Тож, бережне користування книгою — це не тільки вияв акуратності учня, а ще й велика економія для країни. Користівські школярі добре це розуміють. Тому на бібліотечних годинах у них часто і охайні підручники, художні книжки.

шкільний бібліотекар Надія Іллівна Бублик. Майбутнє, тому кожна нова книжка, котра користується особливим попитом, дбайливо «осягнена» школярами у поліетиленову плівку. Не дивно, що Користівська середня школа у цьому огляді-конкурсі зайняла перше місце в районі.

Про роботу штабу бережливих у школі можна було довідатися зі шкільної стінної газети, в якій повідомлялося, що незабаром будуть проведені чергові рейди по перевірці санітарного стану класних кімнат та меблів. Такі рейди не вперше проводяться у школі, результати їх, як правило, оголошуються на шкільних лінійках чи зборах. Як повідомила голова штабу Наталія Мовчан, за підсумками останнього рейду кращими визначено класні кімнати 1-го, 6-го, 10-го класів. Учням школи майже вдалося позбутися негативної звички писати на партах. Уже кілька років школа обходиться без ремонту — лише стіни підбілюються.

Зайшовши до ідеально під час обіду, я не помітила на столах жодного недоведеного шматочка хліба. І не тому, що тут зовсім немає його відходів — малечі ще важко розраховувати іноді, скільки хліба аналогічно до обіду, але все, що залишилося тут, не пропаде. Він піде до

Шороку учні допомагають у вирощенні та збиранні врожаю місцевому колгоспу «Заповіт Леніна». Доглядають кролів навіть улітку, заготовляють сіно на зиму.

Велику допомогу у вихованні бережливості, прозорливості школярів надають батьки. Члени батьківського комітету беруть участь у рейдах штабу бережливих, у огляді-конкурсі «Живи, книго!» На заняттях батьківського університету, яким керує організатор позакласної роботи Лариса Елісбарівна Ткаченко, батьки і вчителі обмінюються досвідом, доходять спільних думок щодо методів виховання дітей.

А торік на території школи було встановлено пам'ятник Аркадію Гайдари, чия ім'я носить школа. Гроші на пам'ятник вони заробили самі, працюючи влітку в колгоспі. Так що учні Користівської середньої школи, як бачимо, старшими і потрібними справами відгукнулися на звернення земляків. І хочеться вірити, що виростуть вони справжніми господарями, дбайливими, бережливими, економічними.

Л. БОРИСЕНКО.

Олександрійський район.

колекція пташиних яєць. У ній тридцять тисяч експонатів, найстарішим близько 150 років. Колекція служить науковим цілям.

За розповідями сучасників, скрипки «російського Страдіваріуса» Івана Батова були спочатку безіменними і видавалися спиритними антикварами за інструменти роботи італійських майстрів. Але скоро попит на батовські скрипки став настільки великий, що їх уже було невигідно продавати як твори іноземних майстрів. І Батов з гордістю почав ставити на своїх скрипках і віолончелях власне ім'я — Іван Батов.

У ФІЛЬМІ «Цього ми не проходили» викладач педінституту, виражаючи своїх студентів на практиці, радить їм: — Пам'ятайте, навчати дітей завжди було важко, а зараз і зовсім неможливо... І при цьому студенти на екрані усміхалися. Можливо, немає нічого немож-

Учитель уже не подивувався безпорадності і несаможитності учнів. Серце боляче защемило: це вже схоже на підлість. Коли ж попросив чергових вчителів парту, ті знову відмовилися. Клас їх підтримав і з «солідарності» до тих, хто мав сидіти за брудною партою, відмовився сісти на свої місця.

жди. Чого б не досяг потім у житті, всьому початок — школа. І чим дорослішим стаєш, чим більше роки віддають тебе від шкільного порога, тим частіше огортає смуток, що в свій час завдавав прикроїсть своїм учителям.

Хочеться, щоб якомога раніше згаданим школярам

АРХІВАРИЇС ПОВІДОМЛЯЄ

ЩО...

це не тільки піп акуратності учня, а ще й велика економія для країни. Користівські школярі добре це розуміють. Тому на бібліотечних полицях у них чисті і охайні підручники, художні книжки.

недоїденого шматочка хліба. І не тому, що тут зовсім немає його відходів — малечі ще важко розраховувати інюлі, скільки хліба знадобиться до обіду, але все, що залишається тут, не пропадає. Всі відходи

Л. БОРИСЕНКО.

Олександрійський район.

Позаду найкращіша, третя навчальна четвер. Юлі Лапай, десятикласниця, аж не віриться, що це її останні шкільні канікули. Бути школяркою залишилося рівно 55 днів. А далі — перший крок у самостійне життя.

На знімку: відмінниця навчання, комсорт 10 «А» класу Компаніївської СШ Юлія ЛАПАЙ перед початком класних звітно-виборних комсомольських зборів.

Фото В. ГРИБА.

області можна пабути спеціальність швачки.

У Кіровоградському технічному училищі № 4 (вул. Гоголя, 79).

Ні пуху ні пера, вам, друзі!

РОЗПОВІДЬ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Хто він, містер Ікс?

Недавно Центральне телебачення показало фільм «Принцеса цирку». Головку роль у ньому зіграв студент V курсу Московського інституту міжнародних відносин Ігор Кєблшек, який приїхав навчатися в СРСР із Праги. Увазі всіх, хто надіслав «Вітрилам» листи з проханням розказати про нього, пропонуємо зі скороченням розповідь Т. Величко, вміщену в газеті «Советская культура» 3 лютого нинішнього року.

МІ УЗСТРІЛИСЯ з Ігорем у неділю біля виходу однієї зі станцій метро далеко від центру Праги. Я впізнала його по фото, надрукованому в минулому номері журналу «Чехословацький фільм» у рубриці, що інформує про новинки радянського кіно.

— Те, що я знявся в «Принцесі цирку», та це й у головній ролі, було чистою випадковістю, — почав розказувати Ігор, коли ми сиділи вже у вітальні їхнього дому за чаєм. Якимось під час навчання у Москві я потрапив у Великий театр на балет «Спартак» — це була моя давня мрія. Я ще знаходився під враженням цього чудового спектаклю, коли в гардеробній до мене звернулася незнайома жінка і стала розпитувати: де я живу, чим займаюся, чи вмію співати або танцювати? Це була Світлана Сергіївна Дружніна, режисер «Мосфільму».

Через тиждень мене запросили на першу пробу. За нею була друга, під час якої я разом з однією молодістю актрисою намагався зіграти деї-три сцени. Частину з них — під фонограму. Після зйомок нам подякували, сказали «До побачення» і більше нічого. Ну що ж, вирішив я, значить, не підходжу. Може, й краще, що так вийшло; на носі екзамен, потім дипломна робота. Дуже здрава, коли через кілька днів мені знову подзвонили зі студії. Якщо чесно, то шок у повному розумінні цього слова стала для мене звістка про те, що я затверджений на роль містера Ікса, а мою партнершою буде Наталя Білохостикова. Я бачив її в кількох фільмах

і, як і багато хто, захоплювався нею.

За чотири місяці зйомок було багато цікавих зустрічей, незабутніх вражень. Я вважаю, що як непрофесійний виконавець я міг справитися з дорученою роллю лише в кінематографі, де ряд сцен за мене робили дублери, каскадери, професійні артисти цирку, яких глядач, звичайно ж, не бачив. Але, наприклад, у театрі, де треба самому встановлювати контакт із глядачами, я не професіонал — не витримав би й однієї дії.

Бути актором — перш за все бути талановитою людиною, а талант і бажання — далеко не одне й те ж. Так що містер Ікс все-таки не примусив мене сумніватися щодо вибраної професії, а цього року я закінчую Московський державний інститут міжнародних відносин. А кінолюбити, як і раніше, як і малювання, котрим захоплююся з дитинства, як спорт і хороша музика, як пісні у виконанні, наприклад, Алли Пугачової, Яка Іоанич наших співаків Карела Готта, Хелени Вондрачкової і, звичайно, Марцели Лайонерової.

Виявляється, популярна виконавиця естрадних пісень М. Лайферова, добре відома в Радянському Союзі, тітка Ігоря.

Найбільшим щастям для мене було не те, що я зіграв містера Ікса, — сказав на закінчення нашої розмови Ігор — хоча, зрозуміло, це було дуже приємно, а те, що я познайомився під час зйомок із багатьма прекрасними людьми, котрі стали моїми друзями.

Т. ВЕЛИЧКО.
(Газета «Советская культура»).

архівариус
повідомляє

ЩО...

Милозвучне жіноче ім'я Лариса з'явилося на Україні не так уже й давно. Навіть у словнику Б. Грінченка, виданому у 1907—1909 роках, його ще не було зафіксовано. Поприлося воно тільки в останні десятиліття.

Родовід імені досить загадковий. Одні вчені вважають за його основу назву правданого грецького міста Ларисса, інші — грецьке ж таке слово ларос (приємна) чи латинське ларус (чайка).

«Смачним» можна назвати ім'я Гликерія, котре в українців з часу скоротилося до Ликеря. В перекладі з грецької воно означає солодка.

Колись це ім'я було таке поширене, що ним називали навіть хлопців — Гликерій. А найбільше побувало воно серед селян Росії, де й досі має багато найдивніших різновидів, зокрема, пестливих форм: Глікера, Кера, Галка, Ліка, Глаша, Глуша, Лушка.

До речі, мішаний напій лікер нічого спільного з цим іменем не має. Назва напою походить від латинського слова ліквер (рідинка).

У Дрезденському зоологічному музеї зберігається

колекція пташних яєць. У ній тридцять тисяч експонатів, найстарішим близько 150 років. Колекція служить науковим цілям.

За розповідями сучасників, скрипки «російського Страдіваріуса» Івана Батова були спочатку безіменними і видавалися спиритними антикварами за інструменти роботи італійських майстрів. Але скоро полить на батовські скрипки став настільки великий, що їх уже було невідібно продавати як твори іноземних майстрів. І Батов з гордістю почав ставити на своїх скрипках і віолончелях власне ім'я — Іван Батов.

Прообразом Митрофанушки для Фонвізіна послужив 18-річний Олексій Оленін. Побачивши себе на сцені, приголомшений Оленін кинув ганяти голубів, кинув безділля, віддав одруження, засів за навчання. По дальшому він закінчив університет, був директором Петербурзької публічної бібліотеки, президентом Петербурзької академії художеств, опублікував ряд праць.

Народ маорі в Новій Зеландії використовує повітряні змії як засіб сигналізації і своєрідний амулет. Якщо над селом висить у небі повітряний змії, це означає, що на землі все в порядку, якщо змії відлітаються і його понесе за вітром, — це погана ознака, і жителі села відправляються на його пошуки іноді за десятки кілометрів. Корейці ж навпаки, люблять, коли запущений змії летить невідомо куди. Вони пишуть на шматках паперу свої біли, прив'язують їх до змії, а потім перерізають мотузку. За старим повір'ям, всі нещастя пропадають, як пропав за вітром цей повітряний змії.

— Нам, педагогам, док- сить часто доводиться зустрічатися з такими випадками. Деякі старшокласники, щоб «утвердитися» як дорослі, самостійні люди, переко- нують своїх батьків до- зволяти відвідувати тан- цювальні вечори та дис- котеки.

Прикро, коли зустріча- ємося з двома крайно- щами. Одні батьки мі- зкують: «Хай дитина по- гуляє, встигне ще напра- цюватися за свій вік». Хлопці і дівчата із сль- озми просять нас пояс- нити батькам, що ці за- ходи цікаві, корисні, а зовсім не легковажні. Приміром, недавно у нас в школі пройшов конкурс «Нумо, дівчата!» Скіль- ки слухних господарсь- ких порад, дотепних жар- тів, цікавих конкурсів і вікторин побачили і по- чули гості вечора! Широ- жаль учнів, котрі того дня залишилися через батьків удома. Таким ді- тям ми намагалися до- помогти. Регулярно про- водимо заняття батьків- ського університету, на яких перед батьками ви- ступають досвідчені па- дагоги, роз'яснюють ме- тоди виховання.

Т. КУРЛЮК.

Кілька думок з приводу одного листа

«Думаю, що багьки Каті не помиляються, за- бороняючи дочці відвіду- вати вечори в будинку культури. Адже їй усього 15, — пише нам сту- дентка Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна Оксана Х. — Тепер дуже часто на танцювальних майданчиках можна зу- стріти нафарбованих та- ще й напідпитку 14—15- річних дівчат. Чи не за- надто рано вони про- щадяться з дитинством? Краще, Катю, відвіду- вати вечори відпочинку, які, певно, проводяться у твоєї школі. Перегляну- ти новий фільм або про- читати цікаву книгу — хіба це не відпочинок? А на танці ти ще встиг-неш».

Заспокоює дівчат, котрі дня не можуть прожити без танців, Людмила Ш. з Кіровоградського району:

«До найближчого клу- бу, що в сусідньому селі, — 3-4 кілометри. Точу не маю змоги часто від- відувати його. Та і часу на гуляння мало — тре- ба допомогати мамі на фермі, поратися вдома по господарству. Нічого, живу собі, не сумую. Завжди знаходжу заняття до внодоби».

А Люба Іваненко з

У минулому випуску «Вітрил» ми опублікували лист Катерини Політ з Новоукраїнки. Дівчина просила допомогти переконати маму, що старшокласниця можна відвідувати танцювальні вечори та дискотеки. Багато читачів гаряче відповіли на лист.

радгоспу імені Рози Люксембург Бобринецького району вважає, що немає кращого відпочинку, ніж із друзями зай- матися улюбленою спра- вою.

«Нашу агітбригаду знають мешканці майже всіх сіл району, до яких ми часто виїжджаємо з концертними програма- ми. Безліч нових друзів, враження від поїздок, подорожі глядачів надовго залишаються в моїй па- м'яті. Для мене це ліпше, ніж три години підряд стрибати в душіному при- міщенні».

Судачи з листів, у Каті немало й однодумців.

«Добре розумію всіх дівчат, котрих батьки не пускають увечері гуляти. Завжди, коли подруги пропонують мені піти на дискотеку, я відмовляю-ся». Усе через маму і тата. Соромно зізнатися, що маю приходити додому не пізніше 10 години вече- ра. Одного разу мої дру- зі вирішили організувати

поїздки в ліс із ночівлею. Та батько і слухати не захотів про це, іншим разом насилу відпроси- лася. То багьки після того тиждень не могли заспокоїтися», — ска- ржиться учениця техніку- му з Кіровограда А. Ду- шак.

Не залишилися байд- ужими і батьки-читачі. Так, Віра Василівна Паніна з міста Знамян- ки цілком підтримує Катіну маму. Свою п'ятнадцятирічну доньку На- талку Віра Василівна вчить розумно викорис- товувати вільний час. Во- на вважає, що дівчина цілком може відпочити на шкільних вечорах, де програма сприяє естетич- ному розвитку, розши- ренню кругозору тощо.

Лист Каті Політ та ін- ших читачів ми попроси- ли прокоментувати заву- ча середньої школи № 5 м. Кіровограда Марію Гєврилівну СОЛОНЧЕН- КО:

ЧИТАЧ-ГАЗЕТА

ЧИТАЧ ПОВІДОМЛЯЄ

Дебютували успішно

У нашому будинку культури працює драматичний гурток. І односельці щоразу переповнюють зал, коли виступають аматори сільської сцени.

Недавно відбулася прем'єра нової вистави за п'єсою Аркадія Махінського «Вогнистий витязь». Усі ролі в цій виставі виконували комсомольці. О. Давидюк, М. Бедрик, В. Голуборідко уже не вперше грають на розсохувальній сцені, а от Ніна Шамрай і Анатолій Гавриленко дебютували, і успішно.

П. КОЛІСНИК,
художній керівник
сільського будинку
культури.
с. Розсохуватець,
Новоархангельський район.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ

Право

на житлову площу

«До навчання у вузі я жила з батьками у місті Дніпропетровську. — звергається до редакції студентка стаціонарного відділення Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування Людмила Ніколаса. — Будинком батьків цього року підлягає знесенню. Скажіть, будь ласка, чи маю я право на отримання житлової площі у місті Дніпропетровську, чи батьки одержать квартиру лише в розрахунок на них двоє?»

На це запитання ми попросили відповіді старшого викладача радянського права кафедри наукового комунізму КІСМУ В. Нікітченка. Ось що він сказав:

— Згідно з діючим нині житловим законодавством за студентом, який перебуває на навчання до іншого міста, зберігається право на житло. У випадку знесення будівлі, яка належить його батькам, останнім надається житлова площа з урахуванням тимчасово відсутнього члена сім'ї, у даному випадку студентки.

Таке ж право посилається й на військово-службовців строкової служби й осіб, які виїхали на роботу за організаційним набором.

Названі вище категорії людей мають право на отримання для них батьками житла незважаючи на те, що вони виписані за місцем проживання. А вже в місті, де ці люди поки що перебувають, прописка у них тимчасова.

ДРУЖНІ, ЗГУРТОВАНІ

Уже багато років ми підтримуємо постійний зв'язок з молодими механізаторами, які несуть службу в Радянській Армії, захищають наш мирний спокій. З військових частин одержуємо листи, з яких довідуємось про успіхи воїнів, самі повідомляємо їм про те, як ідуть справи в бригаді.

Наше господарство поважає і дає про те, щоб юнакам, які повертаються після служби в армії, створити необхідні умови для роботи, відпочинку. Повернувшись в рідну бригаду після служби Борис Красенко, Віктор Рак, Віктор

Понтаренко, Петро Соколенко.

На турботу односельців молоді механізатори віддають високопродуктивною працею, активною участю в громадській роботі. У ці дні вони готують міцну основу під майбутній урожай. Внесли по 11 тонн органічних добрив на гектар. Це — найвищий показник серед тракторних бригад колгоспу.

Успіхами у бойовій і політичній підготовці, рекордами на колгоспному полі вони завдячують насамперед своїм наставникам, ветеранам. Не одному юнакові принесли любов до техніки, до хлібо-

робської професії І. С. Позвак. Через рік Іванові Степановичу виповниться 60 років, але він і не думає розлучатися з полем, біля якого працював усе своє життя. Другий рік після виходу на пенсію не покидає свого Т-74 Іван Захарович Блонер.

Сумлінно трудяться майже по 30 років А. І. Чорновол, О. М. Курієв, О. Д. Ротор, І. А. Петренко, щиро діляться своїми знаннями, навчаннями з молодими.

Г. МАЙДАННИК,
партгрупорг тракторної бригади № 1 колгоспу «Росія».
Новоукраїнський район.

Небезпечна гра

Як відомо, дитина відзначається неабиякою цікавістю. І в першу чергу її приваблюють речі і явища яскраві, незвичні. А вогонь до таких належить. Потяг дітей до самостійності особливо проявляється тоді, коли вони залишаються без нагляду дорослих. Ось тоді і починається гра з вогнем.

Граючись з сірниками, школяр Олександр Євтушенко спалив домашні речі в квартирі по вулиці 30-річчя Жовтня в м. Кіровограді. А відпустив з вогнем десятирічного Вадима Редова згоріла скринька соломки колгоспу імені Гагаріна Олександрійського району.

Неважко помітити, що найчастіше «дитячі» пожежі виникають з вини школярів. Причини цього —

недостатня виховна робота в сім'ї і школі. Боротьба з пожежами стане набагато ефективнішою, коли самі діти будуть учинити їм запобігати. Найкраща форма для цього — юнацькі добровільні пожежні дружини. Організовувати їх треба в школах, дитячих будинках, палацах піонерів. В створенні ЮДПД мають брати участь добровільні пожежні спільноти, служба пожежної охорони, органи народної освіти.

Недавно органи Держпожнадзора разом з Ленінським районним відділом народної освіти обласного центру провели семінар з керівниками ЮДПД шкіл Ленінського району, на якому підбили підсумки роботи за 1982 рік. Керівники країн

дружин поглибили досвідом. Семінар показав, що юні добровільні пожежні дружини ще незадовільно планують свою роботу, на низькому рівні проводять практичні заняття. До того ж окремі ЮДПД успішно діють лише завдяки вихователям-ентузістам. Хотілося б загострити увагу на цьому керівників шкіл, комсомольських, піонерських організацій. Бо заняття в ЮДПД не лише знайомлять з діяльністю підрозділів пожежної охорони і профілактичною роботою — вони прищеплюють школярам навички суспільно корисної діяльності, виховують бережливе ставлення до соціалістичної власності.

А. МОРОЗ,
інспектор Держпожнадзора
району м. Кіровограда.

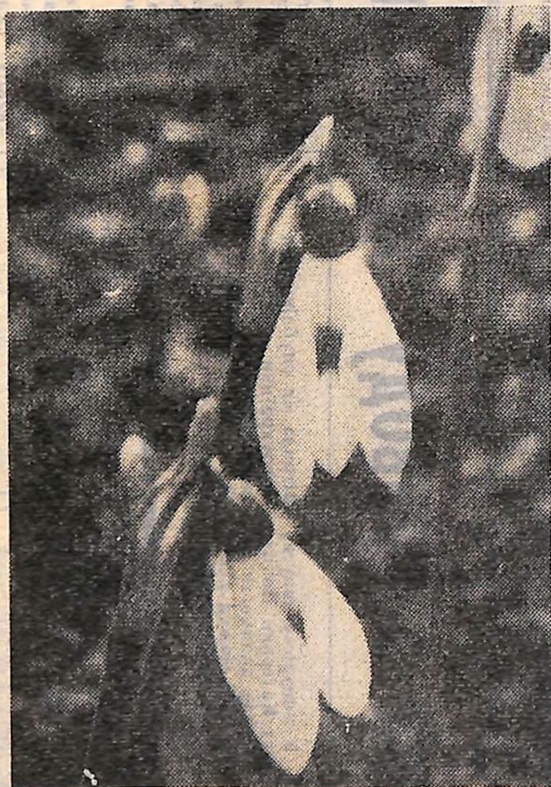
ЧИТАЧ СТУРБОВАНИЙ

До прилавка— крізь дим

Товари кіровоградського салону побутової техніки, що по вулиці 50-річчя Жовтня, користуються великим попитом у населення. Багатий вибір тут холодильників, лустер, тостерів, інших електроприладів. І обслуговують тут ввічливо.

Але от скільки разів я сюди не заходжу, завжди вражає одна й та ж картина: у приміщенні сиво від диму. Це курить завідуючий магазином, стіл якого знаходиться в залі. Думаю, що дівчатата, які стоять за прилавком, не дуже приємно працювати в прокуренному приміщенні. А покушувати? Я вперше зустрілась із обслуговуванням у диму. Це що, входять у моду?

А. КОНОВАЛЕНКО.
м. Кіровоград.

РОЗЦВІВ БІЛИЙ ПРОЛІСКО-ГАЛАНТУС
Фото нашого читача М. НОЖНОВА.

ЩАСЛИВОГО СТАРТУ, «ЗІРКО»!

Завтра стартує сорок п'ятий чемпіонат країни серед клубів другої ліги. Нагадаємо, що в списку колективів цієї української зони стався деякий зміна. Вибір з'явився полтавський «Колос», який у торішньому чемпіонаті зайняв останнє місце. У другу лігу приїхали футбольні березанської «Ніпи» (Тернопільська область) — чемпіони республіки серед колективів фізкультури, а також і київський та одеський армії. Ось, тепер, крім кіровоградської «Зірки», в чемпіонаті-83 візьмуть участь 25 команд. Ось суєтирники наших земляків: «Ніпа» (Вінниця), «Поділля» (Хмельницький), «Суднобудівник» (Миколаїв), «Маяк» (Харків), «Десна» (Чернігів), «Кристал» (Херсон), «Фрунзенець» (Суми), «Атлантика» (Севастополь), «Торпедо» (Луцьк), «Океан» (Керч), «Авангард» (Ровно), «Закарпаття» (Ужгород), «Прикарпаття» (Івано-Франківськ), «Дніпро» (Черкас), «Буковина» (Чернівці), «Позор» (Жданов), «Крибас» (Кривий Ріг), «Шахтар» (Горішній), «Металург» (Дніпропетровськ), «Стахановець» (Стаханов), «Колос» (Павлоград), «Спартак» (Кіровоград), «СКА» (Одеса), «Ніпа» (Бережани).

Першу гру 46 чемпіонату футболісти «Зірки» проведуть у Чернівцях з «Буковиною». 28 березня зустрінуться з львівським «Прикарпаттям», а 31 березня гратимуть з ужгородським «Закарпаттям».

Наш кореспондент зустрівся із заступником голови президії спортклубу «Зірка» О. А. Гахом і попросив розповісти, як готувалася наша команда до нового сезону, що нового чекає уболівальників у цьогорічному чемпіонаті. Ось що він сказав:

— В обласному спорткомітеті, обласній футбольній федерації неабиякі надії покладаються на старшого тренера, який очолює «Зірку» торік наприкінці спортивного сезону. В. Самохін дуже ретельно приглядався до кожного гравця, який повинен був до команди. Індивідуально-тренувальний процес був досить напруженим. У Світловодську, Криму, Закарпатті тренери передусім прагнули до того, щоб футболісти здобули високий фізичний гарт, щоб згуртувати колектив під час гри. Начальник команди С. Шаповалов дав про те, щоб у колективі панував здоровий мікроклімат. Займаючись моральним вихованням, Сергій Васильович провів значну індивідуальну роботу з футболістами. Контрольні ігри в Мукачевому з досить сильними командами країни дають підстави твердити, що «Зірка»

спроможна вести гру по бойовому, красиво, комбіновано, на належному технічному рівні. Тренерам тільки не треба забувати, що запас сил кожному гравцеві має вистачити на всі ігри чемпіонату. Отже, за підготовкою має початися перепідготовка — щоденна, копійка.

З метою популяризації цієї цікавої гри обласний спорткомітет, федерація поновили ініціативу гру-

пу клубу любителів футболу. Перед першою грою «Зірки» на своєму стадіоні (вона відбудеться 6 квітня) клуб організує зустріч футболістів з уболівальниками. Активні клуби випускатимуть радіожурнал, буклети, проведуть футбольну вікторину, учасники якої познайомляться з правилами гри. Вікторина сприятиме тому, що ті, хто прийде на стадіон, під час матчів розумітимуть, що діється на полі, виступи себе пристойно. Переможець вікторини отримає м'яч з автографами футболістів «Зірки».

Клуб любителів футболу підтримуватиме зв'язки з командами колективів фізкультури, допомагатиме тренерам команди майстрів шукати адреси перспективних гравців міста, які в майбутньому зможуть поповнити «Зірку».

Перші — «Авангард»

і «Буревісник»

БОРІТЬБА КЛАСИЧНА. Два дні у Будинку фізкультури заводу «Червона зірка» проходили змагання з класичної боротьби серед збірних обласних рад добровільних спортивних товариств за програмою VIII спартакіади Кіровоградщини.

Вперше були поєдинки на килимах за звання найсильніших між атлетами

«Авангарду» і «Буревісника». Представники цих колективів у залікових таблицях мали однакову кількість перших, других і третіх місць. Набралши по п'ятьдесят шість очок, вони розділили між собою першу і другу сходинку. На третій — борець «Колоса» В. ШАБАЛІН.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

БК 05260.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Індекс 61103. Обсяг 0,5 друк арк. Зам. № 147.

Тираж 55 500.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.